

ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ของไทย

การจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

2

- การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง
- การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค
- การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

หลักการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

3

มีหลักการสำคัญ 3 ประการ

□ **หลักการรวมอำนาจการปกครอง**

การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง

□ **หลักการแบ่งอำนาจการปกครอง**

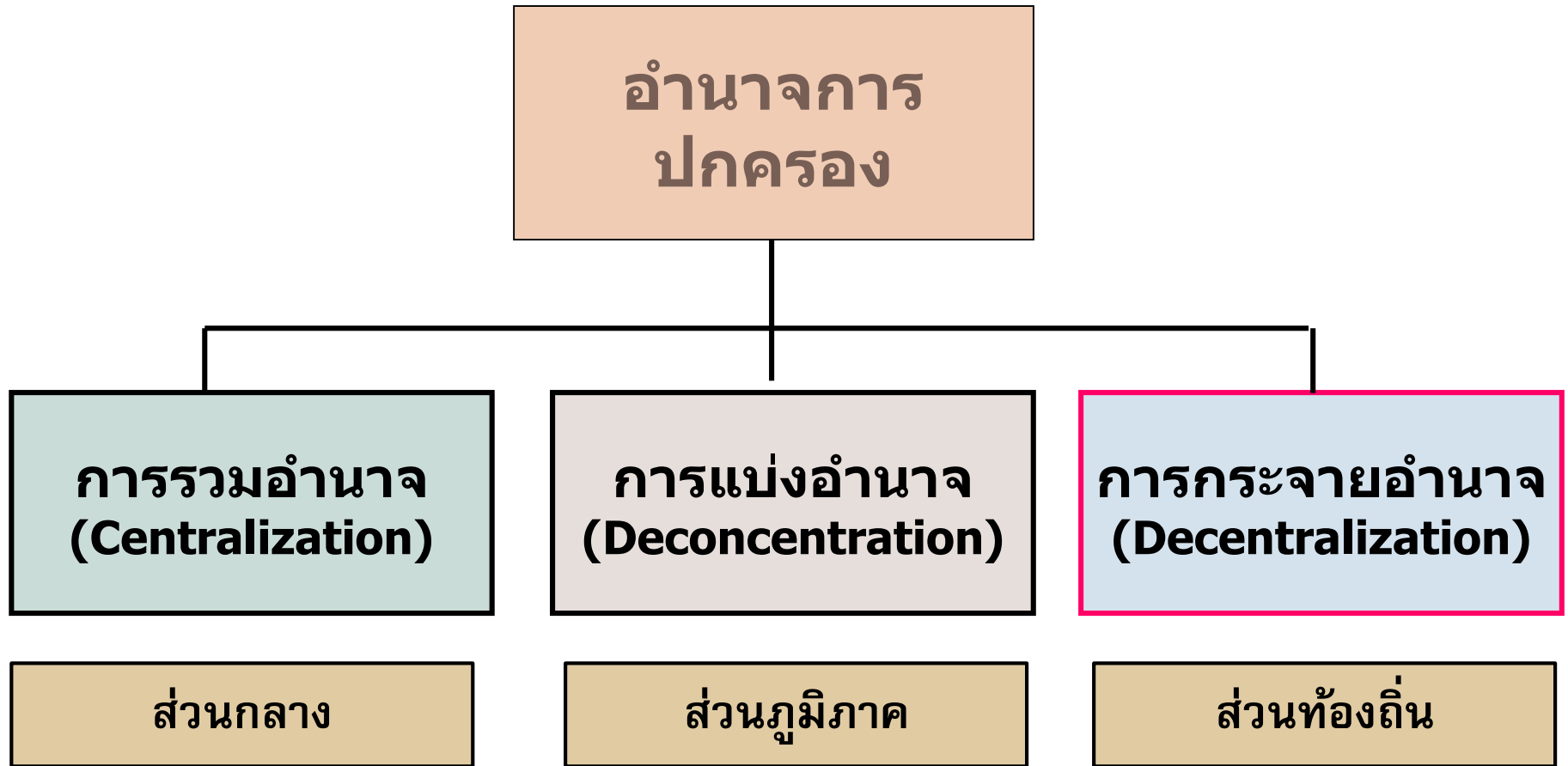
การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค

□ **หลักการกระจายอำนาจการปกครอง**

การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

การจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

4

หลักการรวมอำนาจปกครอง (Centralization)

5

- หมายถึง หลักการจัดวางระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน โดยรวมอำนาจในการปกครองไว้ให้แก่หน่วยการบริหารราชการส่วนกลางอันได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม หรือ ทบวงการเมืองต่าง ๆ ของรัฐ และมีเจ้าหน้าที่ของหน่วยการบริหารราชการส่วนกลาง โดยให้ขึ้นต่อกันตามลำดับชั้นการบังคับบัญชา ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการปกครองตลอดทั่วทั้งอาณาเขตของประเทศ

หลักการแบ่งอำนาจปกครอง (Deconcentration)

6

- หมายถึง หลักการที่การบริหารราชการส่วนกลางได้จัดแบ่งอำนาจวินิจฉัยและสั่งการบางส่วนไปให้ข้าราชการในส่วนภูมิภาค โดยให้มีอำนาจในการใช้ดุลยพินิจ ตัดสินใจ แก้ไขปัญหา ตลอดจนริเริ่มได้ในกรอบแห่งนโยบายของรัฐบาลที่ได้วางไว้

หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization)

7

- หมายถึง หลักการที่รัฐมอบอำนาจปกครองบางส่วนให้แก่องค์กรอื่นที่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยการบริหารราชการส่วนกลางให้ไปจัดทำบริการสาธารณะบางอย่าง โดยมีอิสระตามสมควร เป็นการมอบอำนาจให้ทั้งด้านการเมืองและการบริหาร เป็นเรื่องที่ต้องถึนมีอำนาจที่จะกำหนดนโยบายและควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายต้องถึนของตนเองได้

ความเป็นมาของ

การจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

8

แบ่งออกเป็น 3 สมัย คือ

- สมัยกรุงสุโขทัย
- สมัยกรุงศรีอยุธยา
- สมัยกรุงรัตนโกสินทร์

การจัดระเบียบบริหารราชการในสมัยกรุงสุโขทัย

9

- การปกครองเป็นแบบสมบูรณาญาสิทธิราช
- พระมหากษัตริย์หรือพ่อขุนมีอำนาจเด็ดขาด
- ลักษณะการปกครองใช้แบบพ่อปกครองลูก

แบ่งการปกครองออกเป็น

- เมืองราชธานี
- เมืองอุปราช เมืองลูกหลวง และเมืองหน้าด่าน
- เมืองพระยามหานคร
- เมืองประเทศราช

การจัดระเบียบบริหารราชการในสมัยกรุงสุโขทัย

10

ประเภทเมือง

เมืองราชธานี	มีกรุงสุโขทัยเป็นศูนย์กลางการบริหาร มีพ่อขุนหรือพระมหากษัตริย์เป็นผู้บังคับบัญชา สูงสุดทั้งงานด้านทหารและพลเรือน การปกครองเป็นแบบรวมอำนาจการปกครอง
เมืองอุปราช เมืองลูกหลวง เมืองหน้าด่าน	เป็นเมืองชั้นใน ตั้งอยู่ล้อมรอบเมืองราชธานี การปกครองแบบรวมอำนาจการปกครอง ชั้นโดยตรงต่อเมืองราชธานี

การจัดระเบียบบริหารราชการในสมัยกรุงสุโขทัย

11

ประเภทเมือง	
เมือง พระยามหานคร	เป็นเมืองใหญ่ ๆ ที่อยู่ชั้นนอกห่างจากราชธานี ออกไป มีพลเมืองเป็นคนไทย การปกครองเป็นแบบกระจายอำนาจการปกครอง คือให้อำนาจการปกครองเมืองได้ด้วยตนเอง
เมือง ประเทศราช	เป็นเมืองที่อยู่นอกราชอาณาจักร มีชาวเมืองเป็นคนต่างประเทศ การปกครองเป็นแบบกระจายอำนาจการปกครอง คือให้เมืองนั้น ๆ มีอำนาจปกครองตนเอง

หลักการบริหารราชการแผ่นดินสมัยกรุงสุโขทัย

12

การบริหารเมือง	หลักการบริหาร
เมืองราชธานี เมืองอุปราช เมืองลูกหลวง และเมือง หน้าด่าน	ใช้แบบรวมอำนาจการปกครอง
เมืองพระยามหานคร และ เมืองประเทศราช	ใช้แบบกระจายอำนาจการ ปกครอง

การจัดระเบียบบริหารราชการในสมัยกรุงศรีอยุธยา

13

- การปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราชเหมือนกับสมัยกรุงสุโขทัย
- มีการเปลี่ยนแนวคิดเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ คือ พระมหากษัตริย์เป็น **สมมติเทพ หรือ เทวสิทธิ**
- การบริหารราชการแผ่นดินส่วนกลางได้ใช้แบบจตุสดมภ์ คือ **เวียง วัง คลัง นา**
- ในสมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถได้แยกทหารออกจากพลเรือน คือ หัวหน้าฝ่ายทหาร เรียกว่า **สมุหพระกลาโหม** หัวหน้าฝ่ายพลเรือน เรียกว่า **สมุหนายก**

การบริหารราชการส่วนกลาง

14

หน้าที่และความรับผิดชอบของกรม ทั้ง 4

1. กรมเวียง	รับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในเขตราชธานี ศาลชั้นต้นและศาลนครบาล
2. กรมวัง	รับผิดชอบเกี่ยวกับ ราชสำนัก ราชประเพณี ศาลอุทธรณ์ และ ศาลฎีกา
3. กรมคลัง	รับผิดชอบเกี่ยวกับการรับ-จ่ายเงินหลวง การจัดเก็บภาษีอากร ศาลชำระคดีเกี่ยวกับพระราชทรัพย์ การเจ้าท่า การพาณิชย์ และการต่างประเทศ
4. กรมนา	รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดซื้อข้าวขึ้นฉางหลวง การดูแลรักษาฉางหลวง การจ่ายข้าวใช้ในราชการ และการจัดเก็บค่าเช่าจากประชาชน

การจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ในสมัยกรุงศรีอยุธยา

15

<p>เมืองราชธานี และหัวเมือง ชั้นใน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้การบริหารแบบรวมอำนาจการปกครอง ไว้ที่ส่วนกลาง - พระมหากษัตริย์ทรงมีอำนาจสูงสุด
<p>หัวเมืองชั้นนอก</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้การบริหารแบบแบ่งอำนาจการปกครอง คือ แบ่งอำนาจบริหารของส่วนกลางออกไปให้เมืองนั้น ๆ - พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งพระราชวงศ์ / ข้าราชการชั้นสูงให้เป็นเจ้าเมือง
<p>หัวเมือง ประเทศราช</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้การบริหารแบบกระจายอำนาจการปกครองไปให้หัวเมืองนั้น ๆ บริหารกันเอง - มีพันธะในการส่งกองทัพและเสียบียงอาหารมาช่วยราชการสงครามตามที่กรุงศรีอยุธยาแจ้งไป และต้องถวายเครื่องราชบรรณาการตามเวลาที่กำหนด

การบริหารราชการแผ่นดินสมัยกรุงรัตนโกสินทร์

16

- สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นทรงใช้แบบกรุงศรีอยุธยา
- สมัยรัชกาลที่ 5 ได้ทรงปฏิรูประบบราชการใหม่ โดย
- ยกเลิกการปกครองแบบจตุสดมภ์ และตำแหน่งอัครเสนาบดี
- ยกเลิกส่งคนจากเมืองราชธานีหรือแต่งตั้งบุคคลในเมืองนั้นเป็นผู้ปกครอง โดยการเก็บภาษีเอง ที่เรียกว่าระบบ **กินเมือง**
- ทรงปรับเปลี่ยนมาเป็นระบบ **ข้าราชการ** ขึ้นตรงต่อพระมหากษัตริย์ โดยได้รับพระราชทาน**เงินเดือน**แทนการกินเมือง

การจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ (รัชกาลที่ 5)

17

การบริหารราชการส่วนกลาง

ได้จัดตั้งกระทรวงขึ้น 12 กระทรวง มีเสนาบดีกระทรวงเป็นผู้รับผิดชอบ

การบริหารราชการส่วนภูมิภาค

ได้จัดตั้งภาคมณฑล เมือง อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน
มีผู้รับผิดชอบ คือ อุปราช สมุหเทศาภิบาล ผู้ว่าราชการเมือง นายอำเภอ
กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน

การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

ได้จัดการบริหารราชการเรียกว่า สุขาภิบาล โดยจัดตั้งสุขาภิบาลกรุงเทพฯ
ในปี พ.ศ.2440 และสุขาภิบาลหัวเมือง คือสุขาภิบาลท่าฉลอม ในปี
พ.ศ.2448

การจัดระเบียบบริหารราชการ ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ (รัชกาลที่ 6)

18

การบริหารราชการส่วนกลาง

ได้จัดตั้งกระทรวงขึ้น 12 กระทรวง แต่ปรับปรุงบางกระทรวงให้เหมาะสม

การบริหารราชการส่วนภูมิภาค

ได้จัดตั้งภาคมณฑล จังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน
มีผู้รับผิดชอบ คือ อุปราช สมุหเทศาภิบาล ผู้ว่าราชการเมือง นายอำเภอ
กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน

การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

ได้จัดเทศบาลเพิ่มขึ้น

การจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475

19

ในปี พ.ศ.2476 ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วย
ระเบียบราชการบริหารแห่งราชอาณาจักรสยาม พ.ศ.2476

มีการจัดราชการบริหารออกเป็น 3 ส่วน คือ ราชการบริหารส่วนกลาง
ราชการบริหารส่วนภูมิภาค และราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

มีการกำหนดฐานะกระทรวง เป็นทบวงการเมือง มีฐานะเป็นนิติบุคคล

มีการปรับโอนอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการส่วนภูมิภาคให้ขึ้นอยู่กับ
คณะกรรมการจังหวัดและคณะกรรมการอำเภอ

ยกเลิกมณฑลคงเหลือแต่จังหวัด และอำเภอที่เป็นราชการส่วนภูมิภาค

การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นได้เพิ่มเทศบาล

การจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475

20

ในปี พ.ศ. 2495 ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2495

ได้เปลี่ยนชื่อกฎหมาย จาก ระเบียบราชการบริหาร เป็น ระเบียบ
บริหารราชการแผ่นดิน

ให้จังหวัดเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนภูมิภาค

ในปี พ.ศ. 2515 ได้มีการประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 28
ลงวันที่ 29 กันยายน 2515

ได้เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจของนายกรัฐมนตรีในการบริหาร
ราชการแผ่นดินไว้อย่างกว้างขวาง

การจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475

21

ในปี พ.ศ. 2534 ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534

แบ่งออกเป็น 3 ส่วน

คือ

บริหารราชการส่วนกลาง

บริหารราชการส่วนภูมิภาค

บริหารราชการส่วนท้องถิ่น

การจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินในปัจจุบัน

22

**พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545**

วัตถุประสงค์ของการบริหารราชการแผ่นดิน

23

ต้องเป็นไปเพื่อ

- ประโยชน์สุขของประชาชน
- เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- ความมีประสิทธิภาพ
- ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ
- การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน
- การลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น
- กระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น

วัตถุประสงค์ของการบริหารราชการแผ่นดิน

24

- การกระจายอำนาจตัดสินใจ
- การอำนวยความสะดวก
- การตอบสนองความต้องการของประชาชน
- โดยให้มีผู้รับผิดชอบต่อผลของงาน การจัดสรรงบประมาณ การบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้าดำรงตำแหน่ง หรือปฏิบัติหน้าที่ต้องคำนึงถึงหลักการดังกล่าวข้างต้น

การปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ

25

- ในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ
ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
- โดยให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน
การมีส่วนร่วมของประชาชน
การเปิดเผยข้อมูล
การติดตาม ตรวจสอบ
การประเมินผลการปฏิบัติงาน

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

- มีการตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 เป็นการนำแนวคิดเกี่ยวกับการปฏิรูประบบราชการมาแปลงให้เป็นรูปแบบกฎหมาย เพื่อให้มีผลใช้บังคับเป็นการถาวร

เหตุผลของการตราพระราชบัญญัติ

27

- แสดงให้เห็นเจตนารมณ์ของก้าวแรกในการปฏิรูประบบราชการไว้อย่างชัดเจนว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระบบบริหารราชการเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศและการให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น **โดยกำหนดให้การบริหารราชการแนวทางใหม่ต้องมีการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และแผนการปฏิบัติงานเพื่อให้สามารถประเมินผลการปฏิบัติงานในแต่ละระดับได้อย่างชัดเจน มีกรอบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เป็นแนวทางในการกำกั้นนโยบายและการปฏิบัติราชการ**
- ซึ่งสอดคล้องกับการตราพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545

เหตุผลการตราพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545

28

- ...การจัดกลไกของระบบราชการจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นไปของสังคม...เพื่อให้ (ส่วนราชการ) สามารถกำหนดเป้าหมายและทิศทางการปฏิบัติงานของส่วนราชการที่มีความเกี่ยวข้องกันให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิภาพ รวมทั้งจะเป็นการลดค่าใช้จ่ายในส่วนงานที่ซ้ำซ้อนกัน เมื่อจัดส่วนราชการใหม่ให้สามารถปฏิบัติได้แล้ว จะมีผลทำให้แนวทางการยอมรับผิดชอบของส่วนราชการต่าง ๆ มีเป้าหมายที่ชัดเจน

เป้าหมายหลักในการปฏิรูประบบราชการ

29

- การจัดส่วนราชการใหม่
- การพัฒนาการจัดการองค์การ
- การกำหนดแบบแผนการปฏิบัติราชการ

การพัฒนาการจัดการองค์การ

31

- จะมีหน่วยงานที่เรียกว่า ก.พ.ร. ดำเนินการดูแลการปฏิบัติราชการและการพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ และรองรับการปฏิรูประบบราชการ เป็นระยะ ๆ

การกำหนดแบบแผนการปฏิบัติราชการ

32

- เป็นการกำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการให้เป็นแนวทางเดียวกัน
- เพื่อประโยชน์สุขแก่ประชาชนและเกิดผลสัมฤทธิ์ของงานที่สามารถวัดผลได้

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

เป็น การบริหารราชการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย คือ

- ❑ เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- ❑ เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- ❑ มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- ❑ ไม่มีขั้นตอนปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- ❑ มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
- ❑ ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ
- ❑ มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

เกิดประโยชน์สุขของประชาชน

34

ได้แก่

- การบริหารราชการที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน
- โดยพยายามมุ่งให้เกิดผลกระทบในเชิงบวกต่อการพัฒนาชีวิตของประชาชน

เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

35

ได้แก่

- การบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์เพื่อให้ได้รับผลลัพธ์ตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้
- การจัดทำข้อตกลงว่าด้วยผลงานในทุกระดับ

ความมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า ในเชิงภารกิจของรัฐ

36

ได้แก่

- การบริหารที่จะต้องพิจารณาในเชิงเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยนำเข้ากับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น
- โดยมีการทำให้ **cost/benefit analysis** ให้สามารถวิเคราะห์ความเป็นไปได้และความคุ้มค่าของแผนงาน หรือโครงการต่าง ๆ เทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ
- มีการจัดระบบการวางแผนเป้าหมายการทำงานและวัดผลงานของแต่ละบุคคลที่เชื่อมโยงกับระดับองค์การ

ไม่มีขั้นตอนปฏิบัติงานเกินความจำเป็น

37

ได้แก่

- การกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติงานและการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน
- จัดให้มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจ เพื่อให้การปฏิบัติงานเสร็จสิ้นที่จุดบริการใกล้ตัวกับประชาชน
ในรูปแบบ **one-stop service**

มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการ ให้ทันต่อสถานการณ์

38

ได้แก่

- การทบทวนและปรับปรุงกระบวนการ และขั้นตอนทำงานใหม่อยู่เสมอ โดยต้องมีการทบทวนลำดับความสำคัญและความจำเป็นของแผนงานและโครงการทุกระยะ
- การยุบเลิกส่วนราชการที่ไม่จำเป็นและการปรับปรุงกฎหมาย กฏระเบียบต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์อยู่เสมอ

ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและ ได้รับการตอบสนองความต้องการ

39

ได้แก่

- การปฏิบัติราชการที่มุ่งเน้นถึงความต้องการและความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการเป็นหลัก
- โดยมีการสำรวจความต้องการของประชาชนและ
- ความพึงพอใจของผู้รับบริการในหลากหลายวิธี
- เพื่อนำมาปรับปรุงการปฏิบัติราชการ

มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

40

ได้แก่

- การตรวจสอบและวัดผลการปฏิบัติงาน
- เพื่อให้เกิดระบบการควบคุมตนเอง ซึ่งจะทำให้สามารถผลักดัน การปฏิบัติงานขององค์กรให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี

41

มีหลักสำคัญ 6 ประการ

- หลักนิติธรรม
- หลักคุณธรรม
- หลักความโปร่งใส
- หลักความมีส่วนร่วม
- หลักความรับผิดชอบ
- หลักความคุ้มค่า

หลักนิติธรรม

42

ได้แก่

- การตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม และสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตาม กฎหมาย กฎ ข้อบังคับเหล่านั้น
- โดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมาย
- มิใช่ตามอำเภอใจหรืออำนาจของตัวบุคคล

หลักคุณธรรม

43

ได้แก่

- การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม
- โดยรณรงค์ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดถือหลักคุณธรรม
- ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นตัวอย่างแก่สังคม และส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชน พัฒนาการตนเองไปพร้อมกัน
- เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริงใจ ชยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริต จนเป็นนิสัยประจำชาติ

หลักความโปร่งใส

44

ได้แก่

- การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติ
- โดยปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรทุกวงการให้มีความโปร่งใส
- มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย
- ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก และ
- มีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนได้

หลักความมีส่วนร่วม

45

ได้แก่

- การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศ
- ด้วยการแจ้งความเห็น การไต่สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ และการแสดงประชามติ เป็นต้น

หลักความรับผิดชอบ

46

ได้แก่

- การตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม
- การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมืองและกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา
- ตลอดจนการเคารพในความเห็นที่แตกต่างและความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน

หลักความคุ้มค่า

47

ได้แก่

- การบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด
- เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม
- โดยรณรงค์ให้คนไทยมีความประหยัดใช้ของอย่างคุ้มค่า
- สร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก และรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน

การบริหารราชการในต่างประเทศ

48

- มีหัวหน้าคณะผู้แทนเป็นผู้รับนโยบายและคำสั่งจาก นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มาปฏิบัติภารกิจให้เหมาะสมกับการ ปฏิบัติราชการในต่างประเทศ
- เป็นหัวหน้าบังคับบัญชาบุคคลในคณะผู้แทน
- มีรองหัวหน้าคณะผู้แทนเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ แทน

อำนาจหน้าที่ของหัวหน้าคณะผู้แทน

49

- ปฏิบัติราชการเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม หรือมติคณะรัฐมนตรี หรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล

คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)

50

ประกอบด้วย

- นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมาย เป็นประธาน
- รัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีกำหนด จำนวน 1 คน เป็นรองประธาน
- ผู้ซึ่งคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มอบหมาย จำนวน 1 คน
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่เกิน 10 คน (ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ การบริหารรัฐกิจ การบริหารธุรกิจ การเงินการค้า จิตวิทยาองค์การ และสังคมวิทยา อย่างน้อยด้านละ 1 คน) (มีต่อ)

คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)

51

- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อย 3 คน ต้องทำงานเต็มเวลา
- เลขธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา รายชื่อบุคคลที่ได้รับการเสนอโดยวิธีการสรรหาตามหลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

อำนาจหน้าที่

ของคณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)

52

- เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการและงานของรัฐ
- เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานอื่นของรัฐที่ร้องขอ
- รายงานต่อคณะรัฐมนตรีในกรณีที่มีการดำเนินการขัดหรือไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนด
- กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรฐานในการจัดตั้ง การรวม การโอน การยุบเลิก การกำหนดชื่อ การกำหนดอำนาจหน้าที่ และการแบ่งส่วนราชการภายในของส่วนราชการฯเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

อำนาจหน้าที่

ของคณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)

53

- เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีในการตราพระราชกฤษฎีกา
- ดำเนินการให้มีการชี้แจงทำความเข้าใจแก่ส่วนราชการและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไป
- ติดตาม ประเมินผล และแนะนำเพื่อให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ และรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งข้อเสนอแนะ
- ติความและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้
- จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการพัฒนาและจัดระบบราชการและงานของรัฐอย่างอื่นเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

อำนาจหน้าที่

ของคณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)

54

- แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ตามที่มอบหมาย และจะกำหนดอัตราเบี้ยประชุมหรือค่าตอบแทนอื่นด้วยก็ได้
- ปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย